

Arrest

nr. 267 736 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 juni 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor verzoeker en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 november 2019 legt verzoeker samen met M. E. M. een verklaring van wettelijke samenwoning af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Borgloon. Op 18 februari 2020 wordt de verklaring wettelijke samenwoning geweigerd. Verzoeker stelt beroep in tegen deze beslissing op 16 maart 2020. De rechtbank van eerste aanleg, Limburg, afdeling Tongeren, oordeelt bij vonnis van 25 november 2020 dat de wettelijke samenwoning moet worden aanvaard.

Op 29 december 2020 dient verzoeker een aanvraag in tot een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn geregistreerde Belgische partner M. E. M. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 22 juni 2021 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.12.2020 werd ingediend door:

Naam: M.
Voorna(a)m(en): S.
Nationaliteit: Kosovo
Geboortedatum: (...)1991
Geboorteplaats: Mitrovice
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te/: (...) 3840 BORGLOON

om de volgende reden geweigerd:

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.
Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn wettelijk geregistreerde partner nl., M, M. E. (RR.xxx) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40 ter van de wet van 15/12/80.*

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.' Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging 'de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.'

Ter staving van de bestaansmiddelen werden de volgende documenten voorgelegd:

- Vergoeding bestuurders voor de maanden januari 2020 tot en met januari 2021
- Aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2019 (aanslagjaar 2020)
- Woninghuurovereenkomst (pand wordt verhuurd door de referentiepersoon) dd. 01.07.2017 + schattingsverslag van studiebureau Decouttr bvba p 1 betreffende bestaande ééngezinswoning gelegen in Borgloon, (...)
- Document notaris dd. 11.05.2020 en 13.11.2020: Afrekening voor mevrouw M. M. mbt de aankoop van een woning

Bewijs bestaansmiddelen van betrokkene:

- Bankkaart ING
- Screenshot betaling sociale lasten dd. 16.02.2021
- Brieven van I. dd. 08.02.2021+ 05.02.2021

Met de voorgelegde documenten, zoals het aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2019 en de loonfiches wenst de Belgische referentiepersoon mogelijks te bewijzen dat zij bestaansmiddelen heeft die voortkomen uit een zelfstandige activiteit als bestuurder. Echter deze documenten tonen niet aan

wat de huidige inkomsten zijn die uit deze zelfstandige activiteit worden gegenereerd. De inkomsten van 2019 zijn achterhaald en de vergoeding vermeldt op de loonfiches betreffen slechts een bedrag dewelke door de bedrijfsleider in een vennootschap zelf wordt bepaald. In hoeverre dit bedrag effectief is uitgekeerd is niet duidelijk. Er worden geen bewijzen van de stortingen van deze vergoedingen voorgelegd.

Voor zover een referentiepersoon wenst aan te tonen bestaansmiddelen te hebben uit een zelfstandige activiteit dient op objectieve wijze te worden aangetoond dat er heden een zelfstandige activiteit plaats vindt, dit kan aan de hand van een volledig uittreksel van de Kruispuntbank der Ondernemingen en een bewijs van aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen.

Bovendien dient aangetoond te worden dat de zelfstandige ondernemer door die activiteit over een regelmatig en stabiel inkomen ter waarde van minstens 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast kan beschikken. De voorgelegde bewijzen volstaan daartoe niet. Met betrekking tot het verleden en dus om stabiliteit van de bestaansmiddelen te kunnen vaststellen is het voorgelegde aanslagbiljet van de personenbelasting van de referentiepersoon wel relevant (zoals voorgelegd). Echter, om de huidige bestaansmiddelen aan te tonen dient daar het meest recente fiscale attest betreffende de sociale bijdragen van het afgelopen jaar en/of de meest recente factuur van de huidige sociale bijdragen (laatste kwartaal) aan te worden toegevoegd. Dit zou, bij benadering, een indicatie kunnen geven van de huidige beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Ook werd er een woninghuurovereenkomst voorgelegd dd. 01.10.2017 waaruit zou moeten blijken dat de referentiepersoon inkomsten haalt uit de verhuur van een pand gelegen in Borgloon, (...), waarvoor zij maandelijks 700 euro krijgt. Om de bestaansmiddelen uit verhuur in overweging te nemen, dient er een eigendomsakte voorgelegd te worden alsook een bewijs dat de huur daadwerkelijk wordt betaald. Een schattingsverslag op naam van de referentiepersoon volstaat niet. De bestaansmiddelen uit die verhuur kunnen daarom niet in aanmerking worden genomen.

Verder werden er twee documenten van een notaris voorgelegd dd. 11.05.2020 en 13.11.2020: Afrekening voor mevrouw M. M. De afrekening ten ongunste van haar op 11.05.2020 als ten gunste van haar op 13.11.2020, kunnen we geen rekening mee houden door gebrek aan voldoende informatie waarvoor deze afrekeningen zijn opgesteld door de notaris.

Kortom, op basis van de voorgelegde documenten kan (1) niet worden vastgesteld dat de referentiepersoon heden een zelfstandige activiteit heeft en kan (2) niet worden vastgesteld over hoeveel bestaansmiddelen zij met een zekere regelmaat en stabiliteit kan beschikken. Dit alles dient wel degelijk expliciet te worden aangetoond. De Dienst Vreemdelingenzaken beschikt niet over de nodige kanalen, databanken of wat dan ook om dergelijke gegevens te kunnen achterhalen. Het is aan betrokkene en de referentiepersoon om de nodige gegevens te verstrekken. De toetsing van art. 40ter kan daarom niet gebeuren.

Wat betreft de behoefteanalyse in overeenstemming met art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers, er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Verder legt betrokkene een aantal documenten voor waaruit zou blijken dat ook hij zelfstandig is. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken (zie arrest Grondwettelijk Hof nr. 149/2019 van 24 oktober 2019).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

*"SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR ZORGVULDIGHEIDSPLICHT;
SCHENDING VAN ARTIKEL 8 VAN HET EVRM.*

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoeker.

Immers:

Art. 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden stelt uitdrukkelijk dat:

"Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

De weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning te registreren werd vernietigd bij vonnis van de familierechtbank te Tongeren dd. 25.11.2020. Verzoeker woont nu wettelijk samen met zijn partner mevr. M. M. E. te 3840 Borgloon. (...). (stuk 2) De bestreden beslissing verplicht verzoeker in zijn mogelijkheden om zijn privé-, familie- en gezinsleven uit te bouwen in België. Een weigering van verblijf schendt voor verzoeker zijn recht op eerbiediging van zijn privé-, familie- en gezinsleven in de zin van art. 8 EVRM. Ten onrechte stelt de bestreden beslissing dat niet is aangetoond dat de referentiepersoon over stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. De stukken die verzoeker bij zijn aanvraag bijbracht, tonen dit echter voldoende aan. Ten onrechte stelt verwerende partij dat de huurovereenkomst die werd bijgebracht, niet in aanmerking kan worden genomen omdat er geen eigendomsakte werd voorgelegd. Om huurinkomsten te genieten is het niet noodzakelijk om eigenaar te zijn van de woning. Ten onrechte houdt verwerende partij geen rekening met het aanslagbiljet personenbelasting 2019 omdat die inkomsten achterhaald zouden zijn. Dit was echter het meest recente aanslagbiljet op het moment van de aanvraag dd. 29.12.2020. Verzoeker brengt nog bijkomende bewijzen van bestaansmiddelen van de referentiepersoon bij:

- Verkoop van een woning te Overrepen (stuk 3)*
- Verkoop van een woning te Borgloon (stuk 4)*
- Verkoop van een woning te Tongeren (stuk 5)*
- Rekeninguittreksels van de referentiepersoon van 2021 (stuk 6)*
- Uittreksel Kruispuntbank der Ondernemingen (stuk 7)*

Ten onrechte houdt verwerende partij geen rekening met de eigen inkomsten van verzoeker. Daarom brengt verzoeker een overzicht van zijn eigen inkomsten uit 2021 bij. (stuk 8) Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden. Verwerende partij heeft nagelaten om een eventuele schending van art. 8 EVRM te onderzoeken vooraleer het afleveren van het bestreden bevel. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en schendt bovendien artikel 8 van het EVRM. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verzoeker voert aan dat de zorgvuldigheidsplicht en artikel 8 van het EVRM zijn geschonden omdat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn wettelijke samenwoning. Voorts is verzoeker de mening toegedaan dat de stukken, die hij bij zijn aanvraag heeft gevoegd, wel bewijzen dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Er wordt vooreerst vastgesteld dat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat: door een gebrek aan verwijderingsmaatregel is een schending van het gezins- en/of privéleven niet aan de orde en zijn de beschouwingen daaromtrent dus niet dienstig. De wettelijke voorwaarden die gesteld worden in artikel 40bis en artikel 40ter van de Vreemdelingenwet waarborgen onder meer het recht op eerbiediging van het gezinsleven. De gemachtigde heeft, zoals verder blijkt, niet op kennelijk onredelijke wijze vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de bij voormelde artikelen gestelde voorwaarden om een verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. De beoordeling van de aanvraag gezinshereniging in het licht van de wettelijke bepalingen (waaronder artikel 40bis en artikel 40ter van de Vreemdelingenwet) omvat reeds een beoordeling van de aangevoerde familiale situatie. Dit wordt expliciet bevestigd door het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 121/2013.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“(…)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Uit voormelde bepaling blijkt dat de Belgische referentiepersoon dient aan te tonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, dit om te vermijden dat de referentiepersoon en verzoeker ten laste zouden vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Door verzoeker werden in dit kader de volgende documenten overgemaakt: vergoeding bestuurders voor de maanden januari 2020 tot en met januari 2021, aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2019 (aanslagjaar 2020), woninghuurovereenkomst (pand wordt verhuurd door de referentiepersoon) van 1 juli 2017 en schattingsverslag van studie bureau Decoutrtr bvba betreffende bestaande ééngezinswoning gelegen in Borgloon, (...) en een document notaris van 11 mei 2020 en 13 november 2020: afrekening voor mevrouw M. M. m.b.t. de aankoop van een woning.

Als bewijs van de bestaansmiddelen van verzoeker: bankkaart ING, screenshot betaling sociale lasten van 16 februari 2021 en brieven van I. van 8 februari 2021 en 5 februari 2021.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met deze elementen. Na onderzoek van alle overgemaakte elementen stelt de gemachtigde vast dat niet kan worden vastgesteld dat de referentiepersoon een zelfstandige activiteit uitoefent en dat niet kan worden vastgesteld over hoeveel bestaansmiddelen de referentiepersoon actueel met een zekere regelmatigheid en stabiliteit kan beschikken.

Waar verzoeker betoogt dat de huurovereenkomst die werd bijgebracht wel in aanmerking genomen moet worden ondanks het feit dat er geen eigendomsakte voorligt, wijst de Raad op het motief dat stelt dat er niet enkel geen eigendomsakte voorligt, maar ook geen bewijzen dat de huur daadwerkelijk betaald wordt. De gemachtigde overweegt niet op kennelijk onredelijke wijze dat enkel een schattingsverslag op naam van de referentiepersoon in dit kader niet kan volstaan. Door louter aan te voeren dat het *“om huurinkomsten te genieten niet noodzakelijk is om eigenaar te zijn van de woning”* doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling dat geen bewijs van daadwerkelijke huurinkomsten werd voorgelegd, zodat de gemachtigde kon oordelen dat de beweerde bestaansmiddelen uit verhuur niet in aanmerking kunnen worden genomen. Voorts stelt verzoeker dat geen rekening zou zijn gehouden met het aanslagbiljet personenbelasting 2019. Echter, de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Met betrekking tot het verleden en dus om stabiliteit van de bestaansmiddelen te kunnen vaststellen is het voorgelegde aanslagbiljet van de personenbelasting van de referentiepersoon wel relevant (zoals voorgelegd). Echter, om de huidige bestaansmiddelen aan te tonen dient daar het meest recente fiscale attest betreffende de sociale bijdragen van het afgelopen jaar en/of de meest recente factuur van de huidige sociale bijdragen (laatste kwartaal) aan te worden toegevoegd. Dit zou, bij benadering, een indicatie kunnen geven van de huidige beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon.” Het voorgelegde aanslagbiljet werd wel mee in beschouwing genomen door de gemachtigde.

Het loutere feit dat verzoeker betoogt dat het aanslagbiljet personenbelasting 2019 *“het meest recente aanslagbiljet op het moment van de aanvraag”* was, doet geen afbreuk aan het feit dat dit aanslagbiljet noodzakelijkerwijs betrekking heeft op inkomsten uit 2018, zodat niet op kennelijk onredelijke wijze werd geoordeeld dat dit niet kan worden aanvaard als bewijs van de huidige bestaansmiddelen.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Verzoeker kan dus geen stukken voor het eerst bij het verzoekschrift voegen. Derhalve kan de

Raad deze niet in rekening nemen aangezien hij zich in het kader van de wettigheidstoetsing dient te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker maakt geen schending van de zorgvuldigheidsplicht en artikel 8 van het EVRM aannemelijk.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC